

מ"ת 7185/07/14 - מדינת ישראל נגד עמאר מחאמיד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 ספטמבר 2014

מ"ת 7185-07-14 מדינת ישראל נ' מחאמיד(עציר)

מבקשת	בפני כב' סגן הנשיאה ישראל ויטלסון מדינת ישראל
משיב	נגד עמאר מחאמיד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד גדעון קוסטא

החלטה

החלטה בבקשה למעצר עד לתום ההליכים .

לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים על פי סעיף 21 לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו 1966, וזאת יחד עם כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, ונהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

ראיות לכאורה:

מחומר החקירה בתיק 333135/135 את"ן תל אביב, מצטיירת התמונה לפיה קיימות ראיות טובות בידי התביעה, לכאורה, כדי להביא להרשעתו של המשיב בדיון. על פי הראיות, בתאריך 27.07.14 בשעה 22:30 נצפה המשיב נוהג רכב מיציבושי מספר 76-517-61 ברחוב דרך נמיר בתל אביב לכיוון דרום. על פי העדויות רכב המשיב השתולל על הכביש, נסע בזיג זג וסיכן כלי רכב שנסעו לצידו. המשיב נדרש לעצור מספר פעמים, וצופרי הניידות שהופעלו, גם בהם לא היה די כדי להביא לעצירת רכבו של המשיב. האחרון לא ציית להוראת השוטרים לעצור, והמשיך בנסיעה תוך שהוא נוסע בזיגזגים, פנה ימינה לרחוב יהודה המכבי כאשר השוטרים דולקים אחריו בניידת, עד שלבסוף נעצר המשיב ברחוב יהודה המכבי בסמוך לבית מספר 72.

בעת מעצרו המשיב הדיף מפיו ריח חריף של אלכוהול, הוא קילל, השתולל, ולא שיתף פעולה במבחני הביצוע. המשיב נדרש כדיון למסור דגימת נשיפה לצורך בדיקת שכרות, אך סירב גם לאחר שהוסברה לו המשמעות המשפטית של הסירוב.

בתיק תשתית ראייתית מוצקה להוכחת האישומים המיוחסים למשיב: דו"חות פעולה של השוטרים שהבחינו במשיב נוהג

בזיגזג ורדפו אחריו , הודעת המשיב , דו"ח אכיפה באיסור נהיגה בשכרות, צילום סרט וידאו, שכל החוזה בו יוכל להבחין ללא קושי מיוחד בשכרות הכבדה, לכאורה, בה היה נתון המשיב באותה העת.

עילת מעצר- מסוכנות:

המשיב אוחז ברישיון משנת 2001 הוא צבר לחובתו 22 הרשעות קודמות כאשר שלוש מתוכן בגין עבירה של נהיגה בשכרות מהשנים- 2009, 2010, 2012 כאשר ע"פ הרשעה מספר 21 נגד המשיב תלוי ועומד מאסר בר הפעלה, של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים . בנוסף למשיב עבר פלילי בגין נהיגה פוחזת של רכב-בניגוד לסעיף 388(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר שבגינם ריצה המשיב עונש של מאסר בפועל.

בשים לב לחומרת העבירות בהן הועמד המשיב לדין ולאור העובדה כי המדובר-**בפעם הרביעית** -בה נתפס המשיב נוהג בהיותו שיכור , והתנהג בצורה אלימה, בוטה , לא נרתע מהעונשים החמורים שנגזרו עליו בעבר, חזר לסורו והמשיך לנהוג בהיותו שיכור ואף לא נרתע מהמאסר המותנה אשר מרחף מעל ראשו , קיימת לגביו עילת מעצר הרי שקיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר המשיב ממעצרו וימשיך לנהוג באין מורא הדין עליו יסכן בצורה ממשית את שלומו ובטחונו של הציבור.

עבירות השכרות- פצצה מתקתקת.

ברע"פ 8135/07 **אהוד גורן נ' מדינת ישראל** , עמד כבוד השופט א' רובינשטיין על הסיכון המיוחד הגלום בעבירת השכרות כלשונו:

"לא יתכן חולק כי השכרות היא אחת מאמות כל חטאת בתחום התעבורה. הנהוג שיכור מסכן לא רק את עצמו, אלא את כל סביבתו בכביש ואף הולכי רגל, ואין צורך להכביר מלים על כך. תופס הגה והוא שיכור - הוא כמכונת מוות נעה. "

ברע"פ 6439/06 **קריטי נ' מדינת ישראל**, עמד גם כבוד השופט ג'ובראן על הסכנה הטמונה בנהיגה בשכרות ועל הצורך לנקוט במדיניות מרתיעה:

"נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות"

ברע"פ 1286/11 **יעקב אמברם נ' מדינת ישראל**, כתב כבוד השופט נ' סולברג :

"בשלב שבו אדם נוהג בשכרות, כמעט ולא ניתן לעשות דבר על מנת למנוע את הסכנה הנשקפת מכך. לא בכדי מטיל החוק אחריות על אדם שמבצע עבירה בשכרות , הגם שאין לו מודעות באותו שלב, הואיל ובשלב מוקדם יותר בחר במודע להכניס את עצמו למצב מסוכן שבו הוא עלול לאבד שליטה : "עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם לזה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית" (סעיף

בחינת חלופת מעצר-תסקיר מעצר ע"י שירות המבחן:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה, כמו כן הלכה היא, כי ככלל אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד.

טרם ההחלטה עתה, התקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. תסקיר זה מדבר בעד עצמו, ומאשש את החשש הממשי משחרורו מהמעצר, ובקליפת אגוז מהתסקיר:

"התרשמנו כי עמאר מנהל לאורך שנים אורח חיים בלתי יציב, נעדר מסגרת תעסוקה קבועה וכשניכר שימוש לרעה באלכוהול, באופן המסכן עצמו ואחרים ויתכן שאף פיתח דפוסי התמכרות. עמאר אינו מורתע מעונשים המוטלים עליו, חוזר ומבצע עבירות דומות ומחזיק בעמדה נוקשה, ולפיה מדובר בכשלון נקודתי..."

נוכח החזרתיות בהתנהגותו, שלילת כל נזקקות טיפולית וכן נוכח התרשמותנו כי החלופה שהוצעה, אין בה כדי להפחית הסיכון במצבו- אין בידנו המלצה לשחררו".

התסקיר אף מתייחס למפקחים אותם הציע המשיב, המפקחים, בני משפחה, מעולם לא היוו גורם מרתיע או משמעותי בריסונו, לפי התסקיר כפי שלא הצליחו להוות גורם משמעותי בעבר לא ניתן להישען על פיקוחם עתה, לטעמי לא ניתן ליתן אימון בבני המשפחה בריסונו של המשיב. המקרה כאן הוא חריג, בחומרתו, ובמסוכנותו.

בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט פוגלמן:-

"במספרם הרב של ההליכים המשפטיים שננקטו נגד העורר בגין עבירות התעבורה הרבות שביצע בעונשים השונים שהושטו עליו בגין הרשעותיו בעבירות אלו, ואף באפשרות של הפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, לא היה כדי להניאו מלחזור ולבצע פעם אחר פעם עבירות תעבורה נוספות המסכנות את הציבור. כידוע, על-מנת שיוורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו.. מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו.."

בבש"פ 952/074 אושרי ועקנין נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ג'ובראן:-

"אכן על פי רוב, ניתן להפיג את המסוכנות של הנאשם בעבירות תעבורה באמצעות חלופת מעצר ואך לעיתים רחוקות יורה בית המשפט במקרה כגון זה על מעצר עד תום ההליכים... אולם יש ובית המשפט יתרשם הן מאופי העבירה והן מעברו של הנאשם, כי נשקפת ממנו סכנה לבטחון הציבור ולשלומו אשר לא

ניתן לאיין אלא באמצעות מעצר עד תום ההליכים."

סיכום והחלטה

מעיון בחומר החקירה נראה כי קיימות בידי התביעה ראיות טובות להבאה להרשעתו של חשוד בדין לאחר ששמעתי את טיעוניהם המפורטים של ב"כ הצדדים החלטתי כי יש מקום להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מעיון בתיק החקירה הכולל את דו"חות הפעולה של השוטרים ומצפייה בסרטון הדי.וי.די עולות לכאורה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום.

חלופת מעצר כרוכה תמיד בנטילת סיכון להישנות ההתנהגות העבריינית המיוחסת לנאשם, בנסיבות דנן, מדובר בסיכון ממשי של ציבור כלל עוברי הדרך, שאין לקחתו.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובע כי אין מקום לחלופת מעצר.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי המשיב יעצר וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

זכות ערעור כחוק בפני בית משפט מחוזי בתל אביב.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ד, 15 ספטמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ד, 15 ספטמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

חתימה

עמוד 4